

РЕШЕНИЕ

№ 2406

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1253** по описа за **2022** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение от 13.12.2021 г. по НАХД № 10481/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 12-и състав. С решението се потвърждава наказателно постановление /НП/ № Р-10-538 от 28.06.2021г. на Заместник-председателя на Комисията по финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането /КЗ/ и § 1, т. 51 от ДР във връзка с чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Касаторът излага твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Оспорва извода, че деянието е извършено в условията на повторност. Неправилно била ангажирана отговорност по по-тежкия квалифициран състав на административното нарушение. Твърди, че налагането на санкция по реда на чл.644, ал.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), за нарушение на чл.108, поради наличие на предходно нарушение по чл.107 КЗ (отм.), представлява правоприлагане вследствие на тълкуване и аналогия на закона, т.е. налагане на

санкция по аналогия, което според Закона за нормативните актове (ЗНА) е недопустимо в административнонаказателното производство. Приложение намирал институтът на освобождаване от отговорност по чл. 28 ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на АУАН застрахователното обезщетение било изплатено изцяло на застрахования. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП. Алтернативно – НП да бъде изменено, като се преквалифицира нарушението от чл. 644, ал. 2 КЗ на чл. 644, ал. 1, т. 1 КЗ и бъде наложена имуществена санкция в минимален размер.

Ответникът - КФН, редовно призован, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуващото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като депозирана от надлежно процесуално легитимирана страна в законоустановения срок от съобщаването на обжалваното решение. Разгледана по същество, е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са извършени от компетентните контролни органи.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: служители на КФН извършват проверка на дружеството застраховател – ЗД [фирма], при която констатира, че е заведена претенция по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на 07.01.2021 г., на която дата са представени документи, необходими във връзка с установяване на основанието и размера на претенцията. На 08.01.2021 г. са представени доказателства за банковата сметка, по която да бъде изплатено определеното обезщетение. На 12.01.2021 г. е извършен оглед на автомобила, въз основа на който е изготвен опис на констатираните увреждания. В срока до 02.02.2021 г. включително изплащане на застрахователно обезщетение не било извършено. Представено е копие от платежно нареждане от 21.04.2021 г. относно плащане на определено застрахователно обезщетение. За извършено нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ – непроизнасяне в 15-дневен срок /работни дни/, при условията на „повторност“, се ангажира отговорността на застрахователното дружество и се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ във връзка с § 1, т. 51 ДР КЗ. Съставен е АУАН № Р-06-489 от 08.06.2021 г. – предпоставка за налагане на горепосоченото административно наказание „имуществена санкция“ с НП № Р-10-538 от 28.06.2021 г. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

С разпоредбите на чл. 106 - 108 КЗ законодателят е предоставил възможност на застрахователя да изиска и се снабди с допълнителни доказателства от лицето,

предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. След представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ започва да тече 15-дневният срок, изчислен в работни дни, за произнасяне: да бъде определено и изплатено обезщетението или застрахователната сума, или да бъде обективизиран мотивиран отказ за плащането. Не се оспорва, че към дата 12.01.2021 г. са представени всички относими документи. От този момент започва да тече и 15-дневният срок по чл. 108, ал. 1 КЗ. Законоустановеният срок за произнасяне по претенцията изтича на 02.02.2021 г. и считано от 03.02.2021 г. дружеството е в неизпълнение. Нарушена е разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, доколкото същата въвежда кумулативно изпълнението на двете задължения от застрахователя в 15-дневен срок /работни дни/ – както да определи размера на обезщетението, така и да го изплати. При извършена проверка се установява, че становище на нарушителя, заедно с цялата документация по случая, са подадени в КФН на 22.04.2021 с писмо с вх.№01-020490. АУАН № Р-06-489 е издаден на 08.06.2021г. Респективно са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Налице е повторност по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ, с оглед на което правилно е ангажирана отговорността на дружеството съгласно чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ. При повторно нарушение по чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ на юридическите лица се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 2000 до 40 000 лева. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В конкретния случай по делото е приложено НП № Р-10-179/09.03.2018 г., влязло в сила на 04.02.2020 г., видно от което за нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ е наложена имуществена санкция на дружеството касатор. В едногодишен срок от влизане в сила на НП, с което е наложено наказание за същия вид нарушение, на 03.02.2021 г., е извършено деяние – елемент от състава на нарушението по чл. 108, ал. 1 КЗ във връзка с чл. 6 ЗАНН.

Не се приемат като основателни доводите на касатора, че повторността е елемент от състава на правонарушението. Напротив – дали едно деяние е повторно или не е релевантно обстоятелство единствено при определяне размера на административното наказание. Повторността не определя осъществен ли е съставът на нарушението, което в случая е безспорно установено. С разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН не се поставя изискване да бъде посочена санкционната разпоредба, която следва да бъде приложена, както и видът и размерът на наказанието. Едва с чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН се посочва видът и размерът на наказанието, за определянето на което е от значение дали деянието е повторно или не, съответно дали същото е извършено от физическо или юридическо лице. Касае се за дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл. 42 от ЗАНН да бъде посочено още със съставяне на АУАН, съобразявайки се и с разпоредбата на чл. 27, ал. 3 във връзка с ал. 1 от ЗАНН за определяне на по-тежко наказание при отегчаващи обстоятелства, вкл. и при повторност на деянието.

Съдът намира, че с процесното НП на ЗД [фирма] е наложено законосъобразно административно наказание „имуществена санкция“, в размер близък до предвидения от законодателя минимум, на основание чл. 644, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ. Горното е определено с оглед вида на нарушението - формално, на просто

извършване, без в състава му да е предвидено настъпването на вредни последици, и при забава на плащането с около 2 /два/ месеца и 19 /деветнадесет/ дни след изтичането на срока, в който е следвало да се извърши то. Освен това в конкретния случай се касае за „повторност” по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, а не за инцидентно неизпълнение на задължение. Във връзка с изложеното в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, в която посока е и утвърдилата се съдебна практика. По тези мотиви искането да бъде намален размерът на наложеното административно наказание в законоустановения минимум се приема за неоснователно.

Предвид липсата на касационните основания на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв., съгласно чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1285 от 13.12.2021. г. по НАХД № 10481/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-и състав.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.